

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců Mgr. Evy Šonkové a JUDr. Vojtěcha Šimíčka v právní věci žalobkyně: **IMEX JIHLAVA s.r.o.**, se sídlem U Rybníka 10, Jihlava, zastoupené JUDr. Lubošem Komůrkou, advokátem, se sídlem Benešova 8, Jihlava, proti žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**, se sídlem Vršovická 1442/65, Praha 10, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 12. 2013, č. j. 2111/560/13, 83223/ENV/13, o návrhu Krajského soudu v Hradci Králové na rozhodnutí o místní příslušnosti soudu,

t a k t o :

K projednání a rozhodnutí věci **je místně příslušný** Městský soud v Praze.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobou ze dne 11. 2. 2014 doručenou Krajskému soudu v Brně se žalobkyně domáhala přezkumu rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 12. 2013, č. j. 2511/560/13, 83223/ENV/13, kterým žalovaný zamítl její odvolání a potvrdil rozhodnutí České inspekce životního prostředí, Oblastního inspektorátu Havlíčkův Brod, ze dne 14. 10. 2013, č. j. ČIŽP/46/OOH/SR01/1307026.003/13/HLV, jímž byla žalobkyni uložena pokuta ve výši 150 000 Kč za správní delikt podle § 66 odst. 4 písm. b) zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpadech“).

[2] Krajský soud v Brně usnesením ze dne 24. 2. 2014, č. j. 31 A 10/2014 - 16, rozhodl o postoupení věci Krajskému soudu v Hradci Králové. Vyslovil, že dle § 7 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), je k řízení místně příslušný soud, v jehož obvodu je sídlo správního orgánu, který ve věci vydal rozhodnutí v prvním stupni nebo jinak zasáhl do práv toho, kdo se u soudu domáhá ochrany. Za tento správní orgán považoval Českou inspekci životního prostředí, Oblastní inspektorát Havlíčkův Brod, oddělení odpadového hospodářství, se sídlem v Havlíčkově Brodě. Rozhodl proto, že k řízení je místně příslušný Krajský soud v Hradci Králové.

[3] Krajský soud v Hradci Králové s postoupením věci nesouhlasil, a proto věc v souladu s § 7 odst. 5 s. ř. s. předložil Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o místní

příslušnosti. Svůj postup odůvodnil tím, že Oblastní inspektorát Havlíčkův Brod je pouhou organizační součástí České inspekce životního prostředí, není vybaven rozhodovacími pravomocemi tak, aby na něj bylo možno hledět jako na samostatný správní úřad. Sídlem správního orgánu, jenž rozhodl v prvním stupni, je proto Praha, nikoli Havlíčkův brod. Dle názoru Krajského soudu v Hradci Králové je proto k řízení místně příslušný Městský soud v Praze.

[4] Podle § 7 odst. 2 s. ř. s. platí, že nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, je k řízení místně příslušný soud, v jehož obvodu je sídlo správního orgánu, který ve věci vydal rozhodnutí v prvním stupni nebo jinak zasáhl do práv toho, kdo se u soudu domáhá ochrany. Má-li tento správní orgán sídlo mimo obvod své působnosti, platí, že má sídlo v obvodu své působnosti.

[5] Podle § 7 odst. 5 s. ř. s. platí, že není-li soud, u něhož byl návrh podán, k jeho vyřízení místně příslušný, postoupí jej k vyřízení soudu příslušnému. Nesouhlasí-li tento soud s postoupením věci, předloží spisy k rozhodnutí o příslušnosti Nejvyššímu správnímu soudu. Rozhodnutím Nejvyššího správního soudu o této otázce jsou soudy vázány.

[6] Podle § 1 odst. 1 a 2 zákona č. 282/1991 Sb., o České inspekci životního prostředí a její působnosti v ochraně lesa, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ČIŽP“), se zřizuje Česká inspekce životního prostředí jako orgán státní správy, který je podřízený žalovanému. Inspekce se dělí na ústředí a oblastní inspektoráty.

[7] V předkládané věci má Nejvyšší správní soud posoudit, zda lze oblastní inspektorát České inspekce životního prostředí považovat za správní orgán, který ve věci vydal rozhodnutí v prvním stupni dle § 7 odst. 2 s. ř. s. Nejvyšší správní soud o této otázce již několikrát rozhodoval (viz např. usnesení ze dne 28. 11. 2012, č. j. Nad 81/2012 – 71, publikované pod č. 2803/2013 Sb. NSS; usnesení ze dne 19. 12. 2013, č. j. Nad 71/2013 – 66, všechna zde citovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná z www.nssoud.cz) a ani v nyní posuzovaném případě neshledal žádný důvod k tomu, aby se od závěrů těchto rozhodnutí odchýlil.

[8] Za správní orgán lze považovat orgán moci výkonné, orgán územního samosprávního celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobu nebo jiný orgán, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy [§ 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s.]. Organizační složka správního orgánu může být správním orgánem rozhodujícím v prvním stupni pouze tehdy, svěřuje-li jí nějaký právní předpis určité samostatné rozhodovací pravomoci (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 7. 2008, č. j. 3 Ans 8/2008 - 84).

[9] Oblastní inspektoráty České inspekce životního prostředí takové postavení nemají. Česká inspekce životního prostředí byla zřízena zákonem o ČIŽP jako orgán státní správy s celostátní působností. Ustanovení § 1 odst. 2 zákona o ČIŽP upravuje pouze postavení a interní organizaci České inspekce životního prostředí, nesvěřuje však jednotlivým oblastním inspektorátům samostatné rozhodovací pravomoci ani nevymezuje jejich působnost. Zákony upravující oblast ochrany životního prostředí rovněž nepředpokládají žádnou pravomoc jednotlivých oblastních inspektorátů, neboť zmiňují pouze Českou

pokračování

inspekci životního prostředí (tj. nejen zákon o odpadech, ale například také zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů, zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů). O odvolání proti rozhodnutím České inspekce životního prostředí rozhoduje žalovaný (srov. např. § 1 odst. 1 zákona o ČIŽP ve spojení s § 68 odst. 2 zákona o odpadech). Oblastní inspektoráty jakožto dekoncentrované regionální složky České inspekce životního prostředí tak jednájí a vykonávají činnost jejím jménem, a proto o nich nelze uvažovat jako o samostatných správních orgánech, které by byly nadány rozhodovací pravomocí.

[10] Na základě výše popsaných úvah dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že za orgán, který v dané věci vydal rozhodnutí v prvním stupni (§ 7 odst. 2 věta první s. ř. s.) nelze považovat Oblastní inspektorát Havlíčkův Brod, nýbrž Českou inspekci životního prostředí se sídlem Na Břehu 267, Praha 9. Proto je podle Přílohy č. 2 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, místně příslušným Městský soud v Praze.

[11] Nejvyšší správní soud proto rozhodl, že v dané věci je k řízení místně příslušný Městský soud v Praze, neboť v jeho obvodu je sídlo správního orgánu, který ve věci vydal rozhodnutí v prvním stupni.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. dubna 2014

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu